

19. Գուլիթըն-լոյին¹ եւ Աւազյինման,
կայենին, անակն անիծած.
Արի, իմ անմար մարմն.
Դու լու թէ ինչ եմ ասոծ:²

20. Մըն ի հոգին անց.
“Ինչ ասիր, մանես զնաս.
Թէ մէկ, թէ հազար տասն,
կու թիվ, իսկի մը լրած:³

21. Գեւս պիտի ուստի մը ու խմելք.
Խնձ ապրանք ունեն^[ք] աշխատած.
Դու պիտի սափալ⁴ քաղեմը.
Դեռ կամքն իմ կատարած:⁵

22. Մըն ի հոգին անց.
“Ես քեզի փարքուծ եմ^[մ] պահած.
Պահել եմ մէջ զափառ^[ի] առ:
Սունցած, չեմ⁶ թռացած.
Հմիկս ճնշդի նման.
Դու թռած, ծառին ես նստած.
2ես գալ քո բնիդ վերայ.
Աւերտ խափառ է՝ քանգած:⁷

23. Հոգին ի մըն անց.
“Արթիթինք, ազերէ, բաժանած.
Ես քոյ անիւնն մարս, տեսնեմ,
Դու ինձ ինչ ես աված.
Ոչ ունեմ գայելին ձեռին
Կեր արտծ, վարձուց բաժառան^[սա] ան:⁸

24. Մարթին ի հոգին անց.
“Բիրիքոյ արքէր ես կանգնաց
Թուղեր ես ինձի, կերթաւ.
Կութ մի օր մի շնորհ աւեծ.⁹
Պահիկ մի մըլոթ¹⁰ արայ.
Համբարձմէ եռ քեւ կարօտած,
Ընշուրի հաւատամին
Քհանէն կարք կատարած:¹¹

25. Հոգին ի մարմին անց.
“Ես քեն եմ հնա քեռ խոված.
Թուղեր եմ, գարտակ կերթամ
Անպաշտ ճամփին մարտած.
Երթամ ես պարի աշխարհ.
Երթ չունեմ եռ տառ գլ շնորհ,
Գևմ առանում տուր զան,
Զի՞նչ ինոդրեմ, ու անչիչ շեմ շեմ աված:¹²

26. Մարթին ի հոգին անց.
“Փողման եմ եռ ի մեղաց.
Թաղիկէ եմ^[մ] իսր ու զնաս.
Ըստիսարս¹³ ձեռնես դնաց.

Գնայ, իմ աղքատ հոգի,
ես թաղած ու դու մաւրած:

Ծնուրի դադասանին.
Ծ. աստուած լինի ողբամած:¹⁴

27. Ծորի մարմուն սասաց.
“Վայ ինձ, վայ մեղառին.

Տէրն գարասան կանի.
Խնձ առեմ կալած եմ, կապած.

Վայ ինձ, վայ մեղառին,
Արգարին դրախտ է շնորհած.

Մէկ համար գժողին է շնորհած.
Գժողին առնջել պիտելք յաւիտեան:¹⁵

(Պահանջաւու գուշ անկամ:)

Ն. ՄԱՐ

† Ի Շ Ո Յ Ց Է Լ Պ Ե Ց Կ Ա Ն Ն Ե Ր Ե Ր

Անձարեղ քնարերգու եւ մանրալիպա-
գիր բանաստեղն Խափայէլ Պատկանեան եր-
կար հիւանդառթենէն եսքը հազիւ գարձած իւր
հայրենի քաղաքը սրբ-նախիչեան կիցեց իւր
մաշխանացոն Օգոստ. 22ին (ըստ Հին առարի):
Այս մահուամբ զրկուեցաւ հայ արդի գրակա-
նութիւնն իւր ամենէն նշանաւոր քնարերգու
բանաստեղնէն, որուն “Գամառ - Քամիպա”,
“Ալիլսւկ”, “Ախտամերկեան”, եւ “Վայկլեւան”,
կեղծ անուամբ հրատարակած տաղերն ու ման-
րալիպարն ընդհանուր համակրոթիւն գրաւած
էին: “Ճանիւսին մէջ արդէն ատղանդաւոր բա-
նաստեղնին ընդհարձակ կենսագրութիւն մը դրու-
ած (Հման). “Ճանիւս Ամ. 1887. թ. 6, էջ 85),
ըլլարվ, աւելորդ կը համարինք կրկնել հոս
հանդցեցիլոյն կենաց ու գրաւոր գործունեու-
թեան գլխաւոր կէտերը:

Թ Ղ Թ Ա Կ Ց Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

Ո Ր Ա Խ Ո Ւ Ն Խ Ե Կ Ի Ռ Ե

Պ.

Կաւկասիա՝ քոլկրայի իշխանութեան տակ:

Ա.

Այս այստեղ՝ ի կաւկասիա, բոլորս
զբաղած ենք մի բանով — մաքառելով մազ-
ձայսզի ճարակման գէմ: Քոլերան արիած է
ամրոց երկրիս, ամեն օր զհէեր կը տանի, ա-
մենուն սարսափ կ'ազդէ, եւ ամեն տեղ խօսա-
կցութեաց միակ տուրքից է:

Տփիսի լրագիրներուն բովանդակութեան
կէսէն աւելին, երբեմն նաեւ ամբողջ՝ նուիրուած

¹ Ա-յի[հ] = լոյն

² Հման. Եկէ անենքս մոտու, ձեկալէն ելու, ա-
ռածը. Առալորտական, Առածք Եղապինք. Անեստիկ 1880.
թ. էջ 109.)

Ճագա:

• Վաշուս եւ սոտուէ: Կեր = յար:

• Առա երեսներն փառանդի Անհան, ինչպէս սոտ-
ուս գոյսին փառանդի գայենիս:

Ճագա:

• Գևմած = առած կամ տեսնե:

• Հալթ:

• Դարեր = քրիստոնէ:

• Ար = բար:

• Հանդիար = եւ վերեւ ջնադան = նձան: